

formán nagyobb lehetőség nyílik arra, hogy egy, tömör ellenzéki csoporttal meg-egyeztést létesíthessen.

Ime, így vergődünk előre a magyar politikában. Együttal minden kérdésben, ami magyar. Mert a kihatás egyetemes. És mert nagyon hiányzik a magyar pünkösdből a — Szentlélek.

Juliusban elkészül

a vasutas palota.

(Nagyarányu városrendezés a palota környékén.)

(Saját tudósítónktól.) A szegedi vasutas palotát, amely az országnak egyik legimpozánsabb épülete, rövidesen átadják a rendeltetésének. A hatalmas, négy utcára néző, román stílusban épült, impozáns méretekkel rendelkező épületben az utolsó munkálatokat végzik és június második felében már a földszinti helyiségekben dolgozni fognak a hivatalnokok. Az épület, amelyet a szegedi *Ottovay* és *Winkler* cég tervezett és amelynek építését *Ligeti Béla* műépítész végzi, minden tekintetben megfelel azoknak a követelményeknek, amelyeket egy modern, impozáns palota emelésénél megkívánni lehet. Összesen 280 szoba lett a palotában, ebből a 280 szobából 202 hivatali helyiség. Az épületben központi gőzfűtés, két lift és egy szivattyú-pince van és úgy a lakások, mint a hivatali helyiségek teljesen modernül vannak berendezve. Egymillióháromszázezer koronába kerül az épület, amely előbb lesz készen, mint ahogyan ki volt kötve. Június 20-ikán a földszinti, június 30-ikán a harmadik emeleti helyiségeket már átadják a rendeltetésüknek és augusztusig a többi rész is teljesen készen lesz.

A vasutas palotában lesz a Magyar Államvasutak bevétel-ellenőrző osztálya elhelyezve és hogy milyen nagyarányu munkát fognak ott végezni, azt legjobban igazolja az a körülmény, hogy a jövő hónapban egy teljes vonatrakomány irat jön Budapestről Szegedre, az új hivatal részére. Százhuszonhat tisztviselőt helyeznek át az új hivatalba, ennyi intelligens emberrel szaporodik a város társadalma. Már maga ez a körülmény is nagy

hasznára lesz a városnak, amely az új hivatal előnyeit jelentős mértékben fogja élvezni.

A vasutas palota építésével kapcsolatban rendezik az épület egész környékét. A palotát körülvevő négy utcát, a Zerge-, Zászló-utcákat és a két, eddig még névtelen utcát, amelyek közül az egyiket *Szukováthy István* miniszteri tanácsos nevére Szukováthy-utcának fognak elnevezni, teljesen rendezik. Az utcákat a Petőfi Sándor-sugarat színvonalára töltik fel, ami azt jelenti, hogy mind a négy utca járdája egy méter negyven centiméterrel lesz magasabb a mostaninál.

Eddig ennyivel alacsonyabb volt az utcák színvonala, de a töltés a házakra nézve nem lesz kellemetlen, mert annakidején a házakat úgy építették, hogy bármikor eszközölhető a feltöltés. A feltöltés munkáját ezen a héten megkezdik, ugyancsak megkezdik a környék csatornázását és a gázvezetékek lerakását. Szeptemberre minden készen lesz, addigra az utcák ki is lesznek már köveztve.

A koresolyató területét nem töltik fel. Az továbbra is mélyebben marad és tükör gyanánt illeszkedik bele a környékbe. Tervbe van véve, hogy a koresolyató területét parkorrá alakítsák, pázsittal ültetik be és a bécsi Volksgartenhoz teszik hasonlóvá. Pázsittal fogják beültetni a hatalmas térséget, amelyhez az utcákról lejtők vezetnek majd le. A tó területének a rendeltetését természetesen a közgyűlés fogja majd meghatározni, de a tanács már most azon az állásponton van, hogy annak a helyét legalábbiasan parknak foghasználni.

A koresolya-pavillont abban az esetben, ha a koresolyató részére másutt jelöl ki a város alkalmas területet, ami legvalószínűbb, természetesen eladja a Szegedi Koresolyázó Egyesület. Nem volna ugyanis célszerű máshova elvinni a pavillont, mert a szétszedés-összeállítás többbe kerül majd, mint egy új pavillon létesítése. Tudomásunk szerint többen ajánlatot tettek már az egyesületnek, hogy a pavillont nyári vendéglő céljaira megveszik. Ez lenne a legmegfelelőbb megoldás, mindenesetre azonban érdekes játéka lenne a véletlennek az, hogy a téli koresolya-pavillonból nyári vendéglő lesz.

A vasutas palota bizottsága szombaton délután *Szukováthy István* miniszteri tanácsos

elnökségével ülést tartott. Az ülésen megvitaták az építési naplót, amelyet rendben találtak, folyó ügyeket intéztek el és megelégedéssel vették tudomásul, hogy a palota építése közeledik a befejezéshez.

Miért bukott meg Zentán a pénzügyminiszter?

Megirtuk szombati számunkban, hogy szombaton reggelig eltart a választás, úgy hogy egyetlen reggeli lap se közönlhetette a végleges eredményt. Zentai tudósítónk ma újra közli velünk, hogy ez a választás olyan izgalmas volt, amilyenre nem tudnak példát. A Justh-párt határozottan erőszakoskodott, mert például éjféltkor megérkezett *Lovász Márton* képviselő és igazolt kijelentést tett, hogy „Zenta még ma éjszaka vérbe fog borulni. Háromnegyed három órakor a szavazatok aránya ez volt: *Teleszky 972, Fernbach 986*. Az elnök, tekintettel arra, hogy a szavazók gyéren jelentkeztek, egy órára felfüggesztette a szavazást. Fél öt óra körül állottak a szavazatok: *Teleszky 972, Fernbach 986*. Ekkor az elnök fél hat órára kitűzte a zárórát. A záróra letele után leszavaztak a választási elnök és a bizalmi férfiak. Zentán összeszámlálták a leadott szavazatokat, majd kihirdette az elnök az eredményt. Leadtak összesen 2046 szavazatot; ebből *Teleszky 975, Fernbach 1071* szavazatot kapott, így *Fernbach 96* szavazattal győzött. A választásnak kimenetelére nagy befolyással voltak a budapesti események, amelyeket a Justh-párt korteskedésre használt föl. *Fernbach* pártja egyébként is óriási terrort fejtett ki és a legtöbb szavazót csak megfélemlítéssel tudta az urna elé vezetni. A munkapárt a legtisztességesebb módon vezette a választást, ellenben a Justh-párt vezetői semmiféle eszközöktől nem riadtak vissza. A vereségért az ódium elsősorban azokat illeti, akik a minisztert fölléptették, de akik nem számoltak azzal, hogy egy miniszter kétséges választásba a mai viszonyok mellett belevinni nem szabad. A választást is rosszul vezették, a párt nem volt úgy megszervezve, ahogyan egy ilyen választás azt megkívánná. A miniszter egyébként azért csakhamar mandátumhoz jut. Nagybecskerekéről jelentik, hogy ott *Teleszky János* dr. pénzügyminiszter a németi munkapárt képviselővé jelölte. A mandátum *Rohonyi Gyula* államtitkárnak Bosznia alkormányzójává tör-

ton magán érezte a halvány leány megtört és könnyörgő tekintetét. Kétségbe volt esve. Nyár elején Jávör társaságba hívta valahová.

— Nem megyek — felelte boszankodva.

— Miért? — kérdezte Jávör. — Két hét óta nem láttalak sehol. Vissza akarsz vonulni a magánéletbe?

— Igen, — felelte Létai dühösen. — Ezen-tul csak kávéházba járok és csak kaszirnőkkel kötök barátságot.

— No, no... Mi bajod?

— Hagyj békében. Menj egyedül. Én megyek a kávéházba.

Jávör faggatta. Létai erre elmondta a baját.

— Képtelen és nevetséges idolog, — mondta — arról panaszkodni, hogy egy lány szerelmes az emberbe. Ugy hangzik, mintha hencseregés volna. És ha azt mondom rá, hogy nem igaz, nem is tudom bizonyítani, hogy igaz. De én ezt még sem birom tovább. Mégis csak engem üldöz egy szomorú és lemondó és kétségbeesett pillantás és mégis csak látanom kell, hogy egy lány halványodik és szomorkodik és epekedik.

Jávör mosolyogva hallgatta, azután hangosan nevetni kezdett.

— Szenczi Terka? — kérdezte kacagva.

— Igen — felelte Létai meglepetve. — Mit nevezsz?

— Ne busulj, pajtás — mondta Jávör jókedvűen — és ne pártolj át a kaszirnőkhöz.

Szüntesd be a lelkifurdalásaidat és gyere nyugodtan velem. Nem teszel tönkre egy ártatlan leányt.

— Nem értelek — mondta Létai zavarodottan.

— Nem zuzod össze egy érzékeny leány gyenge szívét. Terka ugyanis kedves, szép, okos és mindenképen kitűnő lány, de — hogy mondiam? — szerelmes természetű. Állandóan boldogtalanul szerelmes. Nyugodtan mondhatod, nem hencseregés, hogy szerelmes beléd. De szerelmes volt már a társaságunk minden férfitagjába. Belém is, ha akarod tudni. Szerelmes volt, boldogtalan volt, lesoványodott, megsápadt, azután nem történt semmi és két-három hónap múlva — ennyi ideig szokott egy-egy szerelme tartani — újra vidám lett, rózsaszínű lett, jókedvű lett. Hiszen egyébként ő a legjobb kedvű lány a vármegyében. Légy nyugodt, a te korszakod sem tart már sokáig. Nyáron elmennék a tenger mellé; én is odamegyek valahová; őszre majd elmondok neked, ki lett az utódod. Hát gyere nyugodtan és imáddasd magadat tovább. Gyere, gyere...

Létai meghökkenve hallgatott; felállott; elindultak; Létai méltatlankodva mondta:

— De hát ez mégis csak furcsa és kellemetlen egy passzió.

— Miért kellemetlen? Senkinek sem árt. Ha egyszer az a passziója, hogy boldogtalanul szerelmes akar lenni...

Létai ebbe belenyugodott. Most már job-

ban tűrte a lány imáadását is, sőt most már foglalkozni is kezdett vele egy kicsit. Nem érzett semmi felelősséget, hát barátságosan, nem nagyon hevesen, de sok érdeklődéssel udvarolni kezdett a lánynak. A lány eleinte bánatosán, fájdalmasan, lemondóan fogadta a váratlan érdeklődést, azután gyorsan fel-támadt a jókedve, sokat nevetett, az arca ismét rózsás lett és mire eljött a nyár, Létai észrevette, hogy a szerelemnek egészen vége van. A lány kedves volt hozzá, jóindulatu volt, figyelmes volt, nagyon sokat adott a véleményére és szerette a társaságát, jó barátok lettek, de szerelemtől szó sem volt többé.

Ősz elején Létai rövid levelet kapott Jávortól. A levél a tenger mellől jött és Jávör azt jelentette benne, hogy eljegyezte Szenczi Terkát. Létai rögtön válaszolt a levélre: „Okosan tetted”, — írta Jávornak — „nem ismerlek szebb, kedvesebb, okosabb lányt a menyasszonyodnál”. Írt egy nagyon meleg, gratuláló levelet a lánynak is. „Pompásan választott”, — írta neki — „Jávör megérdemli, hogy olyan nagyszerű feleséget kapjon, mint amilyen maga lesz és maga nem találhatott volna becsületesebb, derekabb, ki-válóbb embert”.

A jegyespár egy hét múlva hazaérkezett. Jávör rögtön felkereste Létait. Kissé zavarodott volt.

— Tudod, pajtás, — mondta — úgy történt, hogy együtt voltunk ott a tenger mel-